

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 04.09.1980, sp. zn. 7 Tz 21/80, ECLI:CZ:NS:1980:7.TZ.21.1980.1

Číslo: 39/1981

Právní věta: Za nepodmíněný trest odnětí svobody podle čl. V písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 8. května 1980 o amnestii se považuje i původně uložený trest nápravného opatření, resp. jeho zbytek, o němž bylo přede dne amnestie podle § 45 odst. 2 tr. zák. pravomocně rozhodnuto, že se přemění v nepodmíněný trest odnětí svobody, jestliže byl uložen za úmyslný trestný čin a toto odsouzení nebylo zahlazeno.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 04.09.1980

Spisová značka: 7 Tz 21/80

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Amnestie

Předpisy: 140/1961 Sb. § 45 odst. 2 52/1980 Sb. čl. 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 39/1981 sb. rozh.

Za nepodmíněný trest odnětí svobody podle čl. V písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 8. května 1980 o amnestii se považuje i původně uložený trest nápravného opatření, resp. jeho zbytek, o němž bylo přede dne amnestie podle § 45 odst. 2 tr. zák. pravomocně rozhodnuto, že se přemění v nepodmíněný trest odnětí svobody, jestliže byl uložen za úmyslný trestný čin a toto odsouzení nebylo zahlazeno.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze 4. 9. 1980 sp. zn. [7 Tz 21/80.](#))

Nejvyšší soud ČSR v řízení o podané stížnosti pro porušení zákona shledal, že pravomocným usnesením okresního soudu v Olomouci ze dne 9. května 1980 sp. zn. Nt 73/80 byl porušen zákon v ustanovení § 368 tr. ř. ve vztahu k čl. I písm. a) a čl. V písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 8. května 1980 o amnestii. Toto usnesení zrušil.

Z odůvodnění:

Shora citovaným usnesením, které nabylo právní moci dne 10. května 1980, okresní soud v Olomouci

rozhodl podle § 368 tr. ř., že obviněný F. K. je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 8. května 1980, a proto se mu podle čl. I písm. a), b) promíjí zbytek trestu odnětí svobody v trvání 279 dnů, který mu byl uložen rozsudkem okresního soudu v Bruntále ze dne 7. prosince 1979 sp. zn. 2 T 236/79 ve spojení s usnesením okresního soudu v Bruntále ze dne 11. března 1980 sp. zn. 2 T 236/79.

Proti tomuto usnesení podal dne 30. července 1980 ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal na základě podané stížnosti pro porušení zákona podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Obviněný F. K. byl odsouzen rozsudkem okresního soudu v Bruntále ze dne 7. prosince 1979 sp. zn. 2 T 236/79 za trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/1969 Sb. podle § 202 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. a § 43 odst. 1 a § 44 odst. 1, 3 tr. zák. k úhrnnému trestu nápravného opatření v trvání deseti měsíců s 15procentní srážkou z odměny za práci. Podle § 44 odst. 4 tr. zák. bylo obviněnému uloženo, aby se v době výkonu trestu nápravného opatření zdržel nadměrného požívání alkoholických nápojů. Usnesením okresního soudu v Bruntále ze dne 11. března 1980 sp. zn. 2 T 236/79, které nabylo právní moci dnem jeho vyhlášení, byl podle § 45 odst. 2 tr. zák. zbytek nevykonaného trestu nápravného opatření v trvání devíti měsíců a 20 dnů přeměněn v nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců a 25 dnů. Obviněný byl podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazen pro výkon trestu odnětí svobody do první nápravně výchovné skupiny. Výkon tohoto trestu obviněný nastoupil dne 24. dubna 1980. Rozsudkem okresního soudu v Bruntále ze dne 11. března 1980 sp. zn. 2 T 19/80 byl obviněný uznán vinným trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a přečinem proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/1969 Sb. a odsouzen podle § 202 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny. Tento rozsudek ohledně obviněného F. K. nabylo právní moci 2. dubna 1980.

Usnesením okresního soudu v Olomouci ze dne 9. května 1980 sp. zn. Nt 73/80 bylo podle § 368 tr. ř. rozhodnuto, že obviněný F. K. je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 8. května 1980 a že podle článku I písm. a), b) [přicházelo v úvahu jen použití písm. a) článku I, neboť obviněný byl ve výkonu trestu za úmyslné trestné činy] se mu promíjí zbytek trestu odnětí svobody v trvání 279 dnů. Usnesení nabylo právní moci dne 10. 5. 1980, kdy došlo k propuštění obviněného z výkonu trestu odnětí svobody. Tento postup okresního soudu v Olomouci je nezákonný a odporuje znění článku V písm. a) amnestie prezidenta republiky ze dne 8. května 1980.

Podle článku I písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 8. 5. 1980 č. 52/1980 Sb. promíjejí se tresty odnětí svobody nebo jejich zbytky, pokud byly uloženy za přečin nebo úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující jeden rok. Podle citovaného článku lze postupovat tehdy, pokud jeho použití není vyloučeno ustanovením článku V této amnestie. Článek V písm. a) amnestie prezidenta republiky ze dne 8. 5. 1980 stanoví, že rozhodnutí o amnestii se nevztahuje na osoby, které byly v posledních deseti letech přede dnem tohoto rozhodnutí pravomocně odsouzeny pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo které byly v posledních deseti letech propuštěny z výkonu trestu odnětí svobody, který jim byl uložen pro úmyslný trestný čin, ledaže se na ně hledí, jakoby nebyly odsouzeny.

Za nepodmíněný trest odnětí svobody podle článku V písm. a) amnestie prezidenta republiky ze dne 8. května 1980 se považuje i původně uložený trest nápravného opatření, resp. jeho zbytek, o němž

bylo podle § 45 odst. 2 tr. zák. rozhodnuto, že se přemění v nepodmíněný trest odnětí svobody, jestliže byl uložen za úmyslný trestný čin a toto odsouzení nebylo zahlazeno, bez ohledu za to, zda došlo k výkonu trestu odnětí svobody.

Proto okresní soud v Olomouci, který byl podle § 368 tr. ř. příslušný k posouzení otázky, zda a v jaké míře je obviněný F. K. účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 8. května 1980, musel při správném výkladu dospět k závěru, že obviněný je z účasti na amnestii vyloučen. Tím, že učinil opačný závěr a rozhodl usnesením ze dne 9. května 1980 sp. zn. Nt 73/80, že obviněný je účasten amnestie a zbytek trestu odnětí svobody mu prominul, porušil zákon v ustanovení § 368 tr. ř. ve vztahu k článku I písm. a) a článku V písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii č. 52/1980 Sb. v prospěch obviněného.